

Fredagen den 14 september

Dagens arkitekter

Tjugo år är ju inte så överdrivet jämnt, men arkitektskolan i Lund har ändå firat ordentligt, med statsrådsbesök och allt. Kanske är det ett led i överlevnadsstrategin att hårdare inpränta skolans existens och betydelse. Det akuta hotet är ju över, men det ringa byggandet i landet och arkitekternas osäkra arbetsmarknad gör väl ändå den längre framtiden oklar.

I firandet ingår också en utställning som visas på Skånska Konstmuseum, alltså på tredje våningen i universitetshuset. Enligt planerna är sista dagen den 14.9, så VB-läsare som fått tidningen med fredagens morgonpost hinner nätt och jämnt dit.

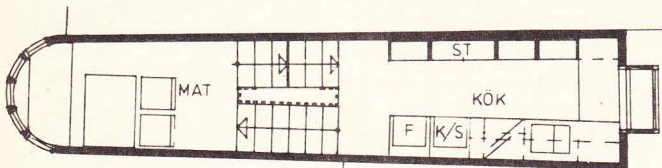
Vad som ritas nu

Besökaren hade kanske väntat sej en retrospektiv exposé, men icke – gamla elevarbeten arkiveras tydligen inte utan skingras. Det är synd, för jag minns en del spännande ting som jag gärna hade återsett.

hundra personer om året dör efter fall i trappa. Bygg smala trappor med dubbla ledstänger, lyder ett av resultaten.

Djupsinne

Från den handfasta och omedelbart nyttiga trappforsknigen kan steget synas långt till det djupsinne som stundom odlas, och som t ex finns företrätt vid Institutionen för arkitekturfilosofi och formlära. Men man behöver ju inte vara nyttig jämnt och djupsinnet – i den mån det inte är grumligt – kan ses som ett trevligt utslag av det nya intresset för humaniora.

PLAN 2 trp

Förslag till smalhus vid Bytaregatan. Köks- och matplan.

I stället får man se vad de högre årskursernas elever och forskare ritat just nu, och det har också sitt värde. Eleverna har väl rätt stor frihet att utforma sina projekt, men man anar naturligt nog ofta ett inflytande från handledarna – professorerna. De senare tycks inte utgöra någon alldeles enhetlig kär.

Nicaragua och Botswana

Till det som en VB-rapportör lättast får sympati för hör u-landsprojekten, som representerar en av skolans inriktningar eller nischer. Byn José Benito Escobar i Nicaragua presenteras, fast den har man redan kunnat läsa om i VB (och så kan man se senaste numret av Ny Teknik). Från ett projekt i Botswana kommer utställningens vackraste teckning.

Inte från VB men väl från andra sammanhang känner man igen den trappforsknigen som länge har funnits på skolan. Ämnet kan låta banalt men är det inte så länge

Det överdrivet estetiska är förstås en ständig frestelse för arkitekter. Samtidigt som man får lära sej om trappornas vådor excellerar flera av eleverna i halvtrappor och även enstaka trappsteg, förutom sneda vinklar och andra konstigheter, för att få spännande rum.

Rolig extremism

Extremast blir detta i Arne Uhlanders förslag till hus på en två meter bred tomt vid Bytaregatan. Därmed är vi inne på en annan av skolans inriktningar: anknytningen till Skåne och särskilt till Lund. Vad det senare beträffar är det sorgligt hur lite vår stad och dess tröga byggnadsnämnd har utnyttjat tjugo års idéer från den lokala arkitektskolan.

Jag föreslår därför: bygg två-metershuset! Säkert finns det någon rik galning som vill bo där, och Lund får en garanterad turistattraktion.

Gunnar Sandin

för amnestin

I Stadshallen pågår nu en utställning arrangerad av "Anhörigas kommitté för de politiska fångarna i Uruguay" (FPPK). Den heter Por la amnestia och är en samling konstverk, donerade av mer än 500 konstnärer från 30 länder.

Utställningen visades första gången i Genua i april 1983 och har sedan vandrat runt över hela världen bl. a. i metropoler som Mexico City, Toronto, Sydney och Lund.

Vad som gör utställningen spännande är att den är så mångsidig. Här finns allt från traditionella svenska landskapsbilder till moderna, abstrakta konstverk

från Kuba, Chile m.fl. länder.

Detta är en originell solidaritetshandling som jag tror kan nå en mycket bred publik, i och med att utställningen i sig inte är "politisk".

Förutom att själva temat "för fullständig amnesti och demokrati i Uruguay" är värt att stödja, så är den rent konstnärliga behållningen mycket stor.

När unnade du dig själv en konstupplevelse sist?

Besök utställningen i Stadshallen och ta tid på dig! Det är den väl värd.

Maria Samuelsson

Slottet klart

Lunds enda kollektivhus, det så kallade Slottet bakom öppenvårdcentralen nere i Nöden, är äntligen klart och de boende har flyttat in. Nu kan livet börja.

Det är en lång process som nu avslutas. Kollektivhusgruppen i Lund (KiL) bildades redan för 4-5 år sedan, delvis i protest mot ett aviserat kollektivhusprojekt på Delphi. När ett acceptabelt kollektivhus inte blev av började KiL med studiecirkel om kollektivhusboende, och man började också leta efter ett lämpligt hus att bygga om. Slottet dök upp i diskussionerna för ungefär två år sedan, men hela 1983 gick åt till förhandlingar med Lunds kommun, som hade många synpunkter på kollektivhus.

1982 var Slottet ganska nedgått och endast delvis bebott. Kommunen hade redan förberett rivning en gång. Sedan allting retts ut med kommunen kunde Wihlborgs börja bygga om mellan jul och nyår 1983 – i sista minuten för att få säsongsbidrag till byggnationen. Alla ritningar gjordes av KiL självt, flera medlemmar är arkitekter. Antagligen är det ett

ovanligt bygge, för alla 16 lägenheterna är olika.

Bostadsrättsförening

Slottet är organiserat som bostadsrättsförening med s k kommunal insyn. Det senare innebär att kommunen har representanter i bostadsrättsföreningens styrelse, vilket förbättrar möjligheterna till förmånliga statliga lån. Insatserna har också blivit relativt låga, runt 15 000 kr, och årshyran har stannat på 260 kr/kvm, vilket är en bit billigare än dagens nyproduktion. Omräknat på en trea blir det ca 1 900 kr i månaden.

Slottet är ett mycket stiligt hus. Det är byggt 1924 och hade då 24 lägenheter, bara ett och tvåor. Det är nu reducerat till 16 stycken, men då också en del större (den största är på 116 kvm), dessutom är stora ytor gemensamma.

forts sid 3

Vid årsskiftet har VPK partikon- gress. Förberedelserna pågår nu som bäst i VPK Lund, genom att partimedlemmarna sitter och filar på motioner. I slutet av månaden är det klart vilka motioner som organisationen som helhet tyckt vara så väsentliga att de sänds vidare till kongressen som VPK Lunds egna.

Är en VPK-kongress egentligen något att bry sig om? Vad betyder den egentligen? Ska man vara lite storvulen kan man säga att den är viktig för alla socialister, eftersom VPK är den enda socialistiska organisationen av betydelse i svensk politik. Och det är förstås sant. Men framförallt är kongressen viktig för sympatisörer och väljare genom att den ger en möjlighet att pejla var partiet befinner sig och vart man är på väg – och det är ju inte alltid så lätt att avgöra.

Vilka problemområden kan man så här från lundahorisont hoppas att kongressen tar itu med?

Frågan om VPKs förhållande till de stater i öster som man fram- hårdar i att kalla socialistiska, blev ingalunda upklarad under förra kongressen. Då togs ett uttalande som skarpt fördömde "långtgående och systematiska inskränkningar" i de demokratiska rättigheterna" i de "socialistiska länderna". Uttalandet var ett fram- steg för VPK Lunds synsätt – "ingen socialism utan demokrati", ingen demokrati utan socialism" – men löste egentligen inga pro- blem, och gav inte svar på några "varför". Partiets fortsatta hjär- tliga förbindelser med de som ut- övar dessa "inskränkningar" är stötande och inkonsekventa.

Förhållandet till socialdemo- kratin här hemma kommer säker- ligen att diskuteras livligt på kon- gressen. Här är också (!) proble- met att utarbeta en självständig politik, som utgör ett klart socia- listiskt alternativ till socialdemo- kratins förvaltande av, inte bara det kapitalistiska samhället, utan också alltmer av kapitalet självt. Trycket från det stora arbetar- partiet till höger om oss blir underordnad starkt, tydligen även när sossarna går mot det håll varifrån vinden blåser, alltså högerut. Ett ganska onyanserat försvar för socialdemokratin – och borgarnas – byråkratiska och auktoritära offentliga sektor är ett tecken på VPKs relativa osjäl- ständighet gentemot socialdemo- kratin i rikspolitiken.

Kongressen måste också föra vidare diskussionen om VPKs patriarkala struktur. Denna stur- tur slår igenom på alla politiskt/organisatoriska områden. Dess effekter kan i all korthet beskrivas som att kvinnors erfarenheter inte repeteras och värderas efter förtjänst. Många kvinnor i partiet börjar nu att tröttna på att stänga pannan blodig mot den patriarkala stenmuren. Dessa tre frågor har alltid följt partiet – låt vara att frågan om den patriarkala strukturen blivit klart synlig- gjord först under senare decen- nier. En grundlig själv- och om- prövning är, om inte ett överlev- nadsvillkor för partiet, så dock en nödvändig förutsättning för att VPK ska bli ett socialistiskt alternat i svensk politik.

Om bondepragmatikan

I veckan som gick fick vi tillfälle att åter studera och reflektera över fenomenen T Fälldin och centerpartiet. Och visst är de värda lite tankemöda, detta parti och dess ledare, som under några år på sjuttitalet lyckades maskera den småskurna bondegoismen och den reaktionära kultursynen och framställa "centerismen" som ett gångbart alternativ till den "utvecklingsmodell" som social- demokratin i samarbete med stor- finansens administrerade.

Röstmässigt tycks centern nu vara tillbaka där man var vid tiden för namnbytet. Åsiktsmässigt är man på väg att fullständigt tappa masken.

Den naive riksdagsmannen

Det är svårt att studera och re- flektera över fenomen utan att etikettera dem. Men här får man vara försiktig. Jag minns hur det var, när Björn Fryklund och Tomas Peterson publicerade sin avhandling "Populism och miss- nöjespartier i Norden. Studier i småborgerlig klassaktivitet" här- om året. Naturligtvis fanns cen- terpartiet med på mer än ett hörn i den utan att direkt utnåmnas till missnöjesparti.

Men en journalist på Syd- svenskan såg sin chans att skapa en pseudonymhet. Han kontaktade centerriksdagsmannen och (ex)- statsvetaren Bertil Fiskejö och berättade, att ett par vänster- sociologer i en avhandling hade kallat centerpartiet för missnöjes- parti. Den naive Fiskejö köpte hela paketet utan betänketid och ångervacka, blev störtförbannad och dömde på stående fot ut en avhandling, som han aldrig hade läst så mycket som en rad i. "Marxistisk smörja" var hans väl- grundade omdöme. Av denna hän- delse kunde man lära, att för centerpartister, statsvetare och journalister bör man akta sig.

Det är alltså med viss tve- kan jag vågar kalla T Fälldin för bondepragmatiker. Men jag tar risken, om jag får förklara vad jag menar.

Bondfilosofi

Pragmatismen lär, om jag förstått saken rätt, att det är det nyttiga som är det sanna. Eller det som fungerar (works well), som den liksom Fälldin pragmatisk religi- öse William James lite slängigt uttrycket saken.

VPK har tagit sats för ett av- stamp från den auktoritära socia- lismen, men saktar in inför själva hoppet. Vi är säkra på att kon- gressförberedelsearbetet i Lund kommer att bidra till att VPK lyckligt ska genomföra hoppet och landa i en icke-auktoritär, frihetlig socialism.

Musikhuset (1)

Har ni sett den fina lilla röda af- fischen på kopplingsskåp, lyktstol- par och andra otillåtna ställen. Så här står det: "Bygg vårt musikhus nu" och lite längre ner "Skarp er". En liten men dock upptrappning, för att markera opinionstrycket. Det räcker nog inte så långt, men sänt får ju komma lite gradvis.

Nu är det tyvärr så att få ting är nyttiga så där i största all- mänhet. Många är nyttiga för en del och onyttiga för andra. Bon- depragmatismen lär då, att det sanna är det som är nyttigt för Sveriges bönder. I centerpartis- tisk tillämpning innebär detta till exempel, att det är sant att det är bra (givet nu existerande jord- brukspolitik) att spruta gift på maten. För att åter citera gamle James: "Följer man den pragma- tiska metoden, ... måste varje ord så att säga växlas i gångbara kon- tanter."

Lokal tillämpning

De här teserna får då och då sin lokala tillämpning i vår kommun. Vid Miljö- och hälsoskydds-näm- dens sammanträde i förra veckan hade man att yttra sig över en an- sökan om grustäkt från en bonde i Dörröd. Förvaltningschefen före- slog på goda grunder att näm- den skulle avstyrka. Det fanns risk för att grundvattnet skulle förorenas, och trafiken med grus- bilar skulle allvarligt försämma trafikmiljön i Veberöd. Dessutom finns det faktiskt inte något be- hov av fler grustäkter i länet. Utgången tycktes alltså given, och den folktoppartistiske ordföran- den skulle just slå klubban i bor- det när centerpartisterna begär- de ordet. Såväl ledamot som supple- ant argumenterade livligt om än ej våltaligt för bondens rätt att göra vad han vill med sin egen mark, men inte ens moderaterna fick de med sig.

Märkligt nog försökte ingen av dem slå sina motståndare i huvu- det med något i sammanhanget användbart Fälldincitat. Här hade de ju till exempel kunnat ta till den klassiska bondepragmatiska tes, som Fälldin (förmodligen spontant och i ett ögonblick av gudomlig ingivelse) formulerade i en riksdagsdebatt för några år sedan: "Den som har grus (lång paus), han står för det."

Är det då inte sant, att centern är ett parti som vill värna om vår miljö. Jodå. Det vill säga, vad som är nyttigt för bönderna och all- så sant är att Fälldin och andra då och då gör den typ av oemotsä- lliga påståenden i ämnet, som Gunnar Hedlund på sin tid var mästare i att formulera.

Ett av mästerverken i den genren skapade Hedlund för ett

av sina radio- och TV-tal i början av sextitalet: "Vi måste ha till- räckligt med skolor och an- dra utbildningsanstalter." Ett så- dant påstående skulle väl i stort sett alla, utom Nils-Arne Ander- sson (c) och de andra bor- gerliga skolpolitikerna i Lund, kunna instämma i.

Mot förnuft, logik och moral

Låt mig till sist återvända till utgångspunkten, den i media återgivna uppgörelsen mellan cen- tern och KDS. Jag såg och hör- de T Fälldin uttala sig om den i Aktuellt, men bara någon timme senare kunde jag omöjligen er- inna mig något han hade sagt. Och jag vågar påstå, att det inte bara berodde på mitt dåliga minne. Hans utläggning om hur man å ena sidan kan vara an- hängare av 4 %-spärren och å den andra hjälpa KDS in i riks- dagen var inte lätt att följa för en vanlig TV-tittare, ut- rustad med ett vanligt rationa- listiskt temperamento.

Först när jag läst hans ut- talande i tidningarna förstod jag, att här gäller varken för- nuft, logik eller moral. Här är det tvärtom fråga om bonde- pragmatism: "Jag tror att ock- så det svenska parlamentet be- höver någon form av spär. Det får inte bli så att parlamen- tarismen sätts ur spel. Om det sedan ska vara sex, sju eller åtta partier vet jag inte."

"Pragmatismen betyder öpp- nade vidder ... trots mot dog- mer, konstheter och anspråk på slutliga sanningar", skrev redan William James.

Lasse-Maja

Musikhuset (2)

Vad kommer att hända härnäst i musikhusfrågan? Det är alltid svårt det här med framtiden, men VB som på grund av sin pressläggning ofta är tvungen att redovisa ny- heterna innan de har hänt gissar att kulturpolitikerna hos centern och moderaterna kommer att upptäcka en gammal lada mellan Sand- by och Revingeby som kommunen är beredd att lägga nytt tak på och ställa till de käcka ungdomarnas förfogande.

Musikhuset (3)

Det finns de som ser med tvekan på musikhusopinionens agerande, då det t ex har förekommit viss otillåten affischering på stan. Ska verkliga sådana utomparlamen-

tariska krafter få göra sig breda, frågar oss sign "Gammal stats- vetare". Vi kan bara svara att det föreligger ett majoritetsbe- slut i kommunfullmäktige att Gamla Mejeriet ska byggas om till musikhus. Mot detta beslut agerar nu dels kommunens fas- tighetschef, dels centern och mo- deraterna, de båda senare genom en opinionsbildning där de strävar mot att upphäva beslutet och i stället bygga repetitionslokaler på diverse andra platser, som t ex Folkparken, i skolor etc. Det be- drivs alltså en avancerad verksam- het riktad mot det beslut som fattats i parlamentet, dvs i det här fallet kommunfullmäktige. Man kan beklaga att det ska behövas, men ska man effektivt försvara det parlamentariskt fattade beslu- tet så måste man nog arbeta utomparlamentariskt.

Gatu- och parknamn på Söder

Söder om stadskärnan befinner vi oss i huvudsak på marker, som ända in på 1900-talet inte hörde till Lund. Klostergården t ex var en gammal jordbruksfastighet, som under medeltiden ägdes av S:t Peters kloster och därefter brukades under Trollebergs gods. Själva Klostergården lär ha legat ungefär vid Sunnanväg 6. Byggnaderna revs så sent som i början av 60-talet, då den nya stadsdelen skulle byggas.

Nuvarande Klostergårdens gator namnades i samband med detta stadsplanearbete. Om dem är intet annat att säga än att vädernamnen inte har någon särskild anknytning till området.

Stattenavägen utanför Klostergårdsområdet är ett namn, som förekommer på andra håll i Skåne. Det betecknar något ensamt beläget ("står ena"), i vårt fall åsyftades ursprungligen en ensligt belägen gård i norra Källby by.

Nils Robert – vem var han?

Öster och söder om Klostergården har gatorna landskapsnamn av någon anledning. Ett grönområde bland dem (alldeles intill den plats där Klostergården låg) heter "Nils Roberts äng". Vem var Nils Robert? Hade han något med den gamla gården att göra? Kan någon läsare hjälpa mig?

Dynesgröningen vid Östgötavägen påminner om att hela området förr var uppodlat, här var en av Lilla Råby bys vångar, Dynesvången. Dynesvången, som det också skrivs, betyder (enligt Ingemar Ingers' Ortnamn i Lund) Dionysius' vång. Tyvärr meddelar han inte vilken Dionysius: det finns åtminstone ett par gamla biskopar och en lika gammal påve att välja mellan.

Det är ont om

glada nyheter så här på hösten när stormarna viner. Men ett uppmuntrande besked kom i veckan. Det är Kvällsposten som har minskat 2000 i upplaga under första halvåret 84 och som ligger fem miljoner under budget. Mer sänt och höstmörkret blir lite lättare att stå ut med!

GRÖNT

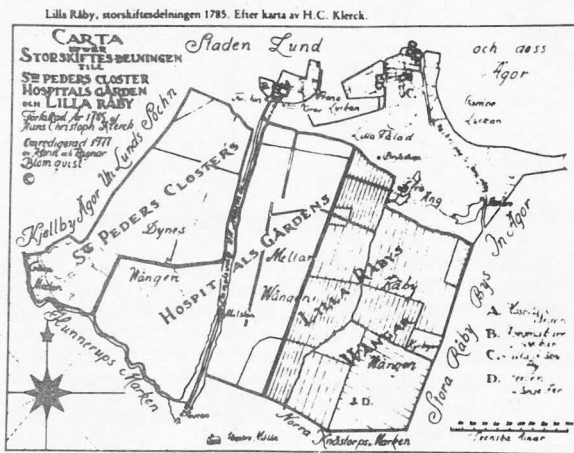
"Friyor och parker har stor betydelse för människors livskvalitet i Lund", fastslår miljöpartiet inledningsvis i en motion. Sen talar man bl a om "rationaliseringsbehov", "förbättrat kommunalt planeringsunderlag" och "övergripande riktlinjer". "Får alla nya boende i stadskärnan i framtiden sina behov av park tillgodosedda?", frågar man oroligt. Nej, "Klara målsättningar måste tas fram för parkernas framtida utveckling". I ett kommande parkprogram bör enligt miljöpartiet ingå "kvantitativa och kvalitativa beskrivningar av parkmarken,

forts från sid 1

analyser av användningssätt ur sociala, ekologiska, pedagogiska och andra perspektiv, samt prognoser".

Även vi i VB tycker att det är bra med fler och bättre parker. Men vi reser borst mot språket i motionen. Miljöpartiet säger sej vara annorlunda och i synnerhet mer ofördärvat än de gamla partierna. Genom dem ska folkets röst och gatans parlament bli hörda. Men när sa väl folk på gatan att "friyor och parker har stor betydelse för människors livskvalitet"? Sannerligen, den som så omedvetet och glatt använder etablissemangets och administratörernas alla modeklyschor, han eller hon är djupt inne i deras tankevärld. Därifrån kan inte särskilt mycket av verklig opposition väntas.

PS. Nu kan invändas att nog även vpk-are ibland uttrycker sej knöligt när de ska försöka röra sej i de politiska salongerna. Men om vi i VB inte fick kasta sten i glashus så skulle vi aldrig få kasta sten, och det vore väl synd. Förrän vi miljöpartiet (skade)gläddan att göra liknande klipp ur kommunistiska motioner.

Källby by

I Klostergårdsområdet finns också några namn (Källbybadet, Källbymölla hållplats) som anspelar på att här låg Källby – byn i Lunds landsförsamling, som inkorporerades så sent som 1944. Den gamla byskolan står ännu kvar i korsningen Ringvägen/Malmövägen. Den betjänade på sin tid både Källby och Lilla Råby byar.

Två kändisar

Öster om Malmövägen är namnen mer blandade, beroende på att bebyggelsen vuxit fram i mindre etapper.

Alldeles söder om Esplanaden ligger Norbergs- och Flormansgatorna – litet udda i sin omgivning känns. Mattias Norberg (död 1826) var en vittberest och europeiskt känd professor i orientaliska språk och grekiska. När han dog testamenterade han dock

pengar till inrättandet av en professur (den första i Lund) i moderna, europeiska språk (engelska, tyska, franska).

A H Florman, också han professor och Norbergs samtida, var medicinare med anatomi som specialitet. Han räknas som svensk föregångsman i branschen. Han startade också en kortlivad veterinärskola i Lund.

Rige-Nils

Öster och sydost om dessa gator finns flera namn, som emanerar från gårdar i Lilla Råby by: Gylleholmsgatan, Danmhusgatan, Nilstorpssvägen.

Nilstorp, förresten. I en lantmäteriakt från 1700 (berättar Ingemar Ingers) omnämns "enskiftesrequirenten, åboen och borgaren Nils Larsson". Han kallades i folkmun för Rige-Nils och efter honom benämndes trakten Nilstorp.

Utrymmen tillsammans

Den stora gemensamhetspunkten ska en lägenhet på 95 kvm i bottenvåningen bli. Där finns vardagsrum med piano, matsal och kök. Där håller det precis nystartade matlaget till, och där kan man också ha stora fester om man vill. På vinden finns också ett stort gemensamt rum med pingpong och piano, och fem mindre arbetsrum. Hela källaren är också gemensam, om man bortser från "vindskontoren". Utöver sådant livets nödort som tvättstuga och stora cykel- och barnvagnsgarage finns här snickarverkstad, fotolabb, ett stort gemensamt badrum, TV-rum och ett musikrum. Utanför finns också en stor terrass.

Kring Karhögstorg

Tar vi sedan västerut hamnar vi i Järnåkraområdet (formellt Hospitalsgården). Järnåkra anknyter till ett gammalt marknamn (Järnåkrarna) precis som Mellanvångsvägen (Mellanvången) och Karhögstorg (Karhögskärnen).

Hospitalsgården var ett annat lantbruk med gamla anor, omnämnt i dokument i början av 1700-talet, då det ägdes av Lunds hospital. Den sista mangårdsbyggnaden vid Råbyholms allé tillkom så sent som 1906 och den finns kvar. Här huserar nu Institutionen för lantbrukets byggnadsteknik, som är en del av Sveriges lantbruksuniversitet.

Söder om Hospitalsgården ligger Tetrapak i vad som kallas Råbyholms industriområde. Gården (eller rättare landeriet) Råbyholm finns ännu kvar, omgärdad av gatunamnen Landerigränd, Borgs väg och Råbyholms allé. Allt som en påminnelse om att här byggde sig den rike och mäktige lundafabrikören Carl Otto Borg ett lantställe i mitten av 1800-talet. Huset designades av Zetterwall. "Borgs" (färgeri, spinneri m m) var då ett av Lunds storföretag med anor från 1700-talet.

Kring Balders hage

Söder om Tetrapak finns ett litet småhusområde inklämt mellan industri, Malmövägen och motorvägen. Runt grönområdet "Balders hage" grupperar sig flera gator med fornordiska namn. Vågar man gissa att den närbelägna stenen Långe Per varit inspirationskälla? Långe Per är en gammal bautasten, som i början av 50-talet sprängdes i stycken men lagades och fortfarande finns på sin plats mitt i åkern norr om Norra Knästorpssvägen.

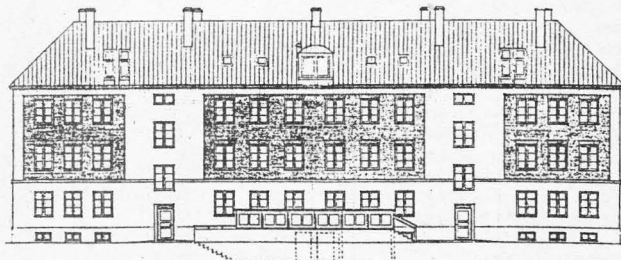
i.

Gemenskap

Alla som bor i Slottet har varit med i KiL ett tag. Alla känner redan alla, och man är rätt väl samkörd. Utöver själva husmötena börjar andra gemensamma grejer komma igång. Matlaget har startat – om man vill ska man kunna äta ihop varje dag, även om man går ut försiktigt och börjar med varannan.

Ungefär 35 bor i Slottet, varav en tredjedel barn. Nu är få barn riktigt små, men annars är gemensam barnpassning tänkbar. Andra gemensamheter kan t ex dagstidningar och tidskrifter bli, förvaltning och skötsel av huset självt sköts redan av arbetslag där alla ingår. Här påbörjas mycket spännande – kan det bli fler kollektivhus?

~ Kollektivhuset Slottet ~

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Betr Radio Solidaritet

Omfamningarnas tid är här. Centerpartiet och KDS ska tillsammans lura av folkpartiet de själar de har kvar och på Mårtenstorget sjunger sossar och vpk:are Internationalen unisont.

Allt detta kan jag acceptera. Då har jag svårare att svälja vpk-Lunds engagemang i vad som kallas Radio Solidaritet. Förra måndagen hörde jag apk:s program, och gud bevara mig! Det var som morgonandakten fast värre. Risken är stor att vpk i folks medvetande blandas samman med dessa religiösa fanatiker. Och det är definitivt inte bra.

Lasse

Vpk Klostergården visar "Naturens hämnd" onsdagen 19/9 kl 19.00 på fritidsgården Klostergården.

SE & HÖR

Från bildning till utbildning

Den kulturella utarmningen och humanioras kris vid våra universitet, studentlivets rituella tomhet, gymnasieters taktikval, som innebär att många kommer till högskolan med högre betyg men mindre kunskap...

I en utställning på Stadsbiblioteket relateras allt detta på något sätt till de sk högskole-reformerna, som inleddes på sextitalet. Anpassning till arbetsmarknadens krav och universitetets öppnande för "nya grupper" var centrala inslag i dessa reformer. Sin syn på hur det gick och varför lägger utbildningsutskottet vid Smålands nation fram i den här intressanta utställningen, som fått namnet "Från bildning till utbildning". Månaden ut pågår den.

Is

Kom och blås

Lunds Kommunistiska Blås-orkester är i full gång med höstens ordinarie övningar. På söndag den 16 kör vi även igång med introduktionsverk-samheten (kl 18 på Odeum, alltså i Palastrahuset vid uni-versitetsplatsen). Vi riktar en allvarlig uppmaning till VBs läsare att komma dit.

Orkesterns tioåriga, innehålls-rika historia visar att den behövs i många sammanhang, och inte bara för Vpk utan för hela vän-ster i Lund. Men orkestern är inget självspelande piano. Av dess medlemmar krävs kontinuerliga insatser i form av enskild träning och kollektiva repetitioner, plus resor och slit i samband med spel-ningar. Stundtals påfrestande, men vi gör alltså nytta. Dessutom har vi som är med roligt, vilket är en bisak fast en trevlig sådan.

Men vi behöver bli fler! Dels för att vi redan är för få för att låta riktigt maffigt och för att kunna acceptera alla trevliga spel-anbud som vi får. Dels för att våra medlemmar är ett rörligt och ut-satt släkte som plötsligt kan falla från, för en månad eller för livet.

Därför har vi mellan 18 och 19 på söndagarna övningar med en-semblen "Novetterna", folk som kan spela något lite och siktar på att komma med på riktigt i or-kestern. Kan man redan tillräck-ligt är man förstas direkt välkom-men till repetitionerna klockan 19. Kan man inget alls bör man kontakta oss för diskussion om instrumentval och tränings-program. Men tveka inte, kom med!

Televerket och tredje världen

När Lennart Nilsson i Stödkom-mitté för Centralamerikas folk ny-ligen skulle ringa till Nicaraguas ambassad i Stockholm, kontak-tade han nummerupplysningen på Televerket.

Nigeria? frågade dom där.

Nej Nicaragua, förtydligade Lennart.

Det finns inte!

Jo, det finns. Det ligger i Latin-amerika. Jag har själv varit där.

Jaha, Amerika! Då måste det väl vara under USA!

Ja, nog för att USA gärna skulle vilja det, suckade en hårt provad Lennart. Varpå han blev kopplad till Stockholm f v b.

Cajsa Carrén/Grupp 5

Den unga arbetarrörelsen

i Skåne var skeptisk till sin tids många privata järnvägsprojekt och -byggen, bakom vilka man - med fog - anade lokalpatriotiska köp-mannaintressen, och som kunde komma att stå skattebetalarna och därmed småfolket dyrt. Det hindrar dock inte vpk-are från att delta i det projekt för att skriva historien om Lunds Stads Järn-vägar som nu har dragits igång (se mer på den gångna veckans lokal-sidor). Järnvägarna är nämligen en väsentlig del av arbetets historia - rallarnas och de järnvägsanstäl-las.

Synpunkter på och bidrag av nytta för projektet kan meddelas Gunnar Sandin, tel 135899.

Offentligt möte med Jörn Svensson

Under rubriken Arbetet, sextim-marsdagen, framtiden är VPK Skåne med lokalorganisationer nu ute i en höstkampanj. Tre poli-tiska frågor centreras särskilt näm-ligen kampen mot arbetslösheten och mot standardförsämringen och kampen för sex timmars arbetsdag.

VPK Lund kommer att besöka industrier i Lund och håller fn på med en särskild appellmötesserie under september på Mårtenstorget. Torsdagen den 20 september kl 18.30 anordnar VPK Lund ett offentligt möte på Stadsbiblio-tekets hörsal. Det blir tal av Jörn Svensson och för musik-undehållningen svarar Lunds Kommunistiska Blåsorkester.

LÄGENHETSBYTE

Central attraktiv 5:a (kakelugn, burspråk, furugolv etc) bytes mot två mindre lägenheter cen-tralt. tel 046-15 16 15.

BLÅSORKESTERN. Lö 15.9 kl 11 avfärd från Clemenstorget för spel i Burlöv. Sö 16.9 kl 18 Novetter, kl 19 orkesterrep av nr 57, 114 och 120 på Palaestra. Klarinettkvartetten träffas Sö 16.9 kl 18.

KOMPOL har möte mån 17.9 kl 19.30 på partilokalen, Bred-gatan 28. Alla hjärtligt välkomna. Kaffe serveras.

VECKOBLADET

DENNA VECKAS REDAKTION Ulla Henriksson, Lars Svensson & Lars Nilsson.

REDAKTÖR FÖR NÄSTA VB: Finn Hagberg 12 90 98.

Rune Linder har nya ideer i Musikhusrågan.

